

bestriddt, at Bonusudbetalingen efter de ny Regler, naar alle Forhold i øvrigt ere lige — noget saadant kan jo ikke forudsiges med Vished — vil blive nogenlunde den samme, som den har været hidtil. Dertil kommer, at medens den ved Loven af 1898 kun er hjemlet for et vist Tidsrum, vil den herefter indgaa som et fast Led i Anstaltens Forpligtelser.

Det blev ved 1ste Behandling sagt, at man risikerede, at denne Anstalt ved at miste de 11 Mill. Kr. ikke skulde blive tilstrækkelig konkurrencedygtig, og det var dog af Vigtighed, at Statsanstalten var fuldt konkurrencedygtig, navnlig over for de udenlandske Selskaber, som optraadte her i Landet. Nu ere vi ved at vedtage en Lov angaaende Livsforsikringsvirksomhed, som vil bevirke, at de udenlandske Selskaber faa noget vanskeligere ved at konkurrere, end de hidtil have haft, men med de Forhold, hvorunder Statsanstalten hidtil har virket, det vil sige med de Præmier, der ere betalte — og de vedblive at være de samme — med den Bonus, der er udbetalt — den bliver ogsaa ved at være den samme — og med den Sikkerhed, der høves — den bliver ogsaa ved med at være den samme —, har Statsanstalten, saa vidt jeg ved, efter at den i de senere Aar virkelig har gjort noget for at erhverve Forsikringer — tidligere gjorde den slét ikke noget — vist sig fuldstændig konkurrencedygtig, ikke blot med de udenlandske, men ogsaa med de indenlandske Selskaber, saa ogsaa i saa Henseende kan man ikke have nogen Betænkelighed.

Et æret Medlem, der sidder her foran mig, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), opstillede ved 1ste Behandling en Række Indvendinger, som jeg ikke tillægger stor Vægt. Han talte om, at det at tage 11 Millioner var noget, der kunde føre Konsekvenser med sig. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at man vanskelig finder et saadant Tilfælde, hvor det ligefrem er forudsat og juridisk hjemlet i en Lov, at denne Inddragelse af Millioner under visse Omstændigheder kan og bør ske. Det ærede Medlem tænkte sig den Mulighed, at Finansministeren en skønne Dag kunde løbe med Overformynderiets Reservecfond eller andre offent-

lige Fonds. Det synes mig at være af den Slags, man siger, naar man gerne vil gøre Indvendinger og ikke i en Fart kan hitte paa noget fornuftigt.

Dette er, hvad jeg vil sige til Begrundelse af, at vi i det hele indstille Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg bemærker, at dette og de følgende Lovforslag, om hvilke der ved første Behandling af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) blev sagt, at de vare døde — ja et enkelt af dem afviede han endogsaa paa 4 forskellige Maader — ere staaede ret kraftigt op; thi vor Indstilling angaaende disse Forslag er en Indstilling fra hele Udvalget.

Udvalget har stillet enkelte Ændringsforslag til Forslaget. Af disse Ændringsforslag angaar Nr. 2 Bonusudbetalingen for en ganske enkelt Art af Forsikring, de saakaldte opsatte Livrenter. Det er nemlig blevet godtgjort for Udvalget, at for disse Livrenters Vedkommende var Bonusudbetalingen i visse Tilfælde for ringe. Ved opsatte Livrenter — det er de Livrenter, som ikke begynde at løbe med det samme, men først indtræde, naar en vis Betingelse opfyldes eller indtræder, f. Eks. Dødsfald — er det klart, at Anstalten maa tjene desto mere, jo længere det varer, inden denne Betingelse indtræder. Derfor er der her en Bestemmelse om, at Størrelsen af denne Bonusudbetaling for saadanne opsatte Livrenter retter sig efter det Tidsrum, i hvilket Livrenten har været opsat, saaledes, at efter at Livrenten er traadt i Virksomhed, skal Forsikringstallet forandres til henholdsvis 1, 1½ eller 2 Gange den opnaaede Livrentes Aarsbeløb, eftersom Opsættelsestiden har været under 15 Aar, mindst 15 Aar, men under 30 Aar, eller mindst 30 Aar. Det forekommer mig at være en retfærdig Ændring, som giver disse Indehavere af opsatte Livrenter, hvad der tilkommer dem, og det er en Ændring, som den højtærede Finansminister har stillet sig velvillig til. Endvidere have vi foreslaaet en Ændring angaaende Bestemmelserne om Udbetaling af Livsforsikringer ved Selvmord. Oprindeligt var det saaledes ikke alene ved Statsanstalten for Livsforsikring, men jeg tror ved saa godt som samtlige Livsforsikrings-selskaber, at naar en Mand tog sig selv af